

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Găină Natalia în numele inculpatului Cebaniuc Evghenii și de către partea vătămată Cebaniuc Evdochia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Cebaniuc Evghenii xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.04.2016 – 30.11.2018;

Instanța de apel: 04.09.2019 – 27.01.2020;

Instanța de recurs: 27.07.2020 – 10.02.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 27 decembrie 2018, Cebaniuc Evghenii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal (*episodul din 21.07.2017*), la 3 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Procesul penal privind învinuirea lui Cebaniuc Evghenii în săvârșirea infracțiunilor prevăzute art.201¹ alin.(1) Cod penal (*episoadele din 14.11.2015 - 15.11.2015 și 11.05.2016*), s-a încetată în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal în privința inculpatei Trohin Natalia, însă în privința acesteia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Cebaniuc Evghenii, în perioada de timp de la data de 14.11.2015 până la data de 15.11.2015, împreună și

de comun cu concubina sa Trohin Natalia, aflându-se la domiciliu, situat pe bd. xxxx ap. xx, mun. xxxx, i-au provocat cet. Cebaniuc Evdochia a.n. xxxx, suferință psihică și fizică, soldată conform raportului de expertiză medico-legală nr. 26/D din 12.01.2016, echimoze pe față, excoriație la nivelul buzei superioare, echimoză la nivelul toracelui anterior, echimoze la nivelul toracelui posterior, multiple echimoze masive la nivelul membrilor superioare, echimoze masive la nivelul coapsei stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și potrivit aprecierii experților, se califică ca vătămare ușoară, cauzându-i astfel părții vătămate Cebaniuc Evdochia suferință fizică și psihică, care au fost constatate prin raportul de expertiză psihiatrică-legală nr. 216a - 2016.

Tot el, Cebaniuc Evghenii, la data de la data de 11.05.2016, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliu în apartamentul xx, bd. xxxx, mun. xxxx, în rezultatul unui conflict iscat între el și mama sa, Cebaniuc Evdochia, a agrest-o fizic aplicându-i multiple lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului, astfel provocându-i cet. Cebaniuc Evdochia leziuni corporale sub formă de echimoze la nivelul feței, brațul stâng, echimoze cu excoriații la nivel gâtului și gambei pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, și care conform raportului de expertiză nr.2111 din 12.05.2016 se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, Cebaniuc Evghenii, la 21.07.2017, aproximativ ora 06.00, aflându-se la domiciliu, în ap. xx, bd. xxxx, mun. xxxx, în urma unui conflict cu mama sa, intenționat i-a aplicat mamei sale, Cebaniuc Evdochia multiple lovituri cu o bucată de lemn în regiunea capului și membrilor superioare, cauzându-i astfel, conform raportului de expertiză judiciară nr.1784/D din 23.08.2017, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoze la nivelul feței și membrelor superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal (*episodul din 21.07.2017*) și art.201¹ alin.(1) Cod penal (*episoadele din 14.11.2015 - 15.11.2015 și 11.05.2016*).

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cebaniuc Evghenii, în baza art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, comisă la 21.07.2017 să-i fie stabilită pedeapsa 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Iar, procesul penal privind învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute art.201¹ alin.(1) Cod penal (*episoadele din 14.11.2015 - 15.11.2015 și 11.05.2016*), să fie încetata în legătură cu expirarea termenului de

tragere la răspundere penală.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, acuzarea a invocat că, acțiunile inculpatului Cebaniuc Evghenii, la momentul comiterii faptelor prejudiciabile incriminate, au fost corect încadrate din punct de vedere juridic de către procurorii respectivi, care au condus urmărirea penală în cauzele penale prezente în fața instanței, în strictă conformitate și corespunzător exigențelor legislației penale în vigoare la momentul săvârșirii de către Cebaniuc Evghenii a infracțiunilor.

Cu referire la măsura de pedeapsă stabilită lui Cebaniuc Evghenii partea acuzării a considerat că, instanța de judecată a stabilit acestuia o pedeapsă prea blândă, or, acesta în repetate rânduri a săvârșit fapte prejudiciabile și anume, violența în familie în privința membrului familiei sale, a mamei. Anterior a fost condamnat la închisoare pentru o faptă similară săvârșită în privința mamei sale, respectiv se impune concluzia că termenul pedepsei cu închisoarea aplicată anterior lui Cebaniuc Evghenii nu a fost un termen suficient, care să-l influențeze în sensul reeducării, ceea ce vădit indică la necesitatea aplicării unei pedepse mai severe și respectiv proporțională faptei prejudiciabile comise.

Mai mult de atât, Cebaniuc Evghenii a săvârșit infracțiunea în perioada când antecedentul penal nu era stins. Cu referire la circumstanțele care agravează răspunderea inculpatului Cebaniuc Evghenii, nu a fost luat în considerație faptul că, acesta a săvârșit infracțiuni cu bună știință, profitând de starea de neputință cunoscută lui și evidentă a victimei, cet. Cebaniuc Evdochia, care se datorează vârstei înaintate, bolii, inclusiv unui alt factor și anume, celui că victima este mama lui, acționând cu intenție directă îndreptată la cauzarea suferințelor fizice și psihice, unei persoane apropiate, membru al familiei sale, și nu în ultim rând a comis repetat aceiași infracțiune împotriva – mamei, care i-a dat viață.

Din motivele enunțate, procurorul a considerat oportun a se lua în vedere la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă pentru Evghenii Cebaniuc și de influența pedepsei care urmează a fi aplicată lui în sensul corectării și reeducării, precum și în vederea asigurării unei echități în raport cu faptele săvârșite de către acesta, mai luând în cont condițiile de viață ale lui și anume, nu este angajat în câmpul muncii, duce un mod sedentar și amoral de viață, se ceartă, inițiază scandaluri, consumă abuziv băuturi spirtoase, iar ca urmare are de suferit doar victima, violenței în familie, mama acestuia, cet. Evdochia Cebaniuc.

Prin urmare, partea acuzării a constatat că, instanța de judecată, la emiterea sentinței în privința lui Cebaniuc Evghenii, a încălcat prevederile legislației penale și procesual penale, ori, în conformitate cu prevederile art.26 alin.(2) din Codul penal judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă; iar potrivit art.27 alin.(1)-(2) din Codul penal, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală

apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate; nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2020, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Cebaniuc Evghenii, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, comisă la 21.07.2017, i-a fost exclus prevederile art.90 Cod penal, în rest sentința a fost menținută fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Cebaniuc Evghenii pe episodul din 21.07.2017, condamnându-l potrivit prevederilor art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Totodată, instanța de apel a analizat în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, care au fost verificate și a ajuns la concluzia ca întemeiată soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală a inculpatului privind învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute art.201¹ alin.(1) Cod penal (*episoadele din 14.11.2015 - 15.11.2015 și 11.05.2016*), în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Privitor la categoria și măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Cebaniuc Evghenii, instanța de apel a considerat că la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Codul penal, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă, în corespundere cu infracțiunea comisă, or, reieșind din prevederile art.61 Cod penal și art.75 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la aplicarea pedepsei în privința lui Cebaniuc Evghenii a reținut că, acesta anterior a mai comis infracțiuni similare săvârșită în privința unei persoane de vârstă înaintată, însă pe motiv că, s-a împăcat cu partea vătămată, instanța la stabilirea pedepsei a aplicat prevederile art.90 Cod penal și a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de 3 ani.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a reținut că, instanța urma să-i aplice inculpatului pedeapsa cu închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, or, acesta în repetate rânduri a săvârșit fapte prejudiciabile și anume, violența în familie în privința membrului familiei sale, a mamei. Anterior a fost condamnat la închisoare pentru o

faptă similară săvârșită în privința mamei sale, respectiv se impune concluzia că termenul pedepsei cu închisoarea aplicată anterior lui Cebaniuc Evghenii nu a fost un termen suficient, care să-l influențeze în sensul reeducării, ceea ce vădit indică la necesitatea aplicării unei pedepse mai severe și respectiv proporțională faptei prejudiciabile comise.

5. Avocatul Găină Natalia în numele inculpatului, în temeiul pct.5) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, inculpatul a recunoscut comiterea infracțiunii imputate, însă instanța de apel a admis apelul declarat de către procuror. Cu care nu este decacord, deoarece este prea aspră.

Recurentul a precizat că, până la reținerea inculpatului de către colaboratorii de poliție la 31 ianuarie 2020, locuia pe aceeași adresă cu partea vătămată bd. Decebal 91.ap.50 mun. Chișinău și careva citați nu a primit.

În aceste circumstanțe a susținut că, inculpatul nu a fost citat legal la ședința de judecată pentru a-și asigura apărarea. Mai mult ca atât acesta a fost reținut la 31 ianuarie 2020 de acasă de colaboratorii poliției al IP Botanica.

5.1. Partea Vătămată Cebaniuc Evdochia a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia și aplicarea unei pedepse non privative de libertate în privința inculpatului.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, este o persoană cu o vârstă înaintată care după arestare feciorului ei, Cebaniuc Evghenii a rămas de una singură și are nevoie de îngrijire fiindcă este bolnavă.. Până la moment nu înțelege de ce fiul ei este plasat în închisoare deoarece instanța de judecată i-a aplicat o pedeapsă penală cu suspendare și el în fiecare lună se prezenta la biroul de probațiune.

6. Procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

7.1 Cu referire la recursul declarat de avocatul Găină Natalia în numele inculpatului.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în

care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.5) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și anume că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, pe lângă aceasta a indicat că nu este de acord cu individualizarea pedepsei care este prevăzut ca temei de casare la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

În privința temeiului de recurs invocat prevăzut de art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, precum că instanțele de fond au judecat cauza în absența inculpatului, Colegiul penal atestă că a fost invocat eronat, or, aceste afirmații contravine avizului poștal din 04 decembrie 2019 (f.d.52, vol. IV), procesul-verbal al ședinței instanței de apel din 04 decembrie 2019 (f.d.54-55, vol. IV), ordonanței de aducere silită a inculpatului Cebaniuc Evghenii și a materialelor anexate (f.d.58-60, vol. IV), încheierea din 04 decembrie 2019 de anunțare în căutare a inculpatului (f.d.62-66, vol. IV) și procesului - verbal de reținere din 30 ianuarie 2020 (f.d.70, vol. IV) și nu în ultimul rând, ignorarea de către inculpat a prevederilor art.319 alin.(2) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal constată lipsa în recursul declarat a oricărei motivații desfășurate, precum și lipsa argumentelor concrete, esențiale la caz, care în viziunea recurentului a-r vicia hotărârea contestată.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, însă critică hotărârile instanțelor judecătorești referitor la pedeapsa aplicată.

Instanța de recurs consideră că, motivele invocate de către recurent la acest capitol, sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia de până și după săvârșirea infracțiunii, care anterior a mai fost tras la răspundere la răspundere penală, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanța de apel i-a stabilit cea mai aspră pedeapsă, fiind una nemotivată, or, instanța de apel a remarcat necesitatea formării unei viziuni complete despre persoana celui vinovat, ceea ce impune luarea în considerare a dezvoltării psihofizice a acestuia, a particularităților psihice, a mediului în care se află acesta (condițiile sale de viață, atitudinea sa în societate, în familie), pregătirea profesională, precum și comportarea făptuitorului înainte și după săvârșirea infracțiunii și condamnările anterioare. În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că, atitudinea inculpatului în societate, față de lege și normele morale de conviețuire ale societății îl caracterizează, ca o persoană predispusă la săvârșirea infracțiunilor.

În acest context, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just

soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat, acesta urmând a fi declarat inadmisibil.

7.2 Cu referire la recursul declarat de către partea vătămată Cebaniuc Evdochia.

Potrivit art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că, recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit dispozițiilor art.230 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată, că conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 27 ianuarie 2020 (f.d.73 vol. V), a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel în prezența inculpatului Cebaniuc Evghenii, care potrivit recursului declarat partea vătămată Cebaniuc Evdochia locuiește împreună cu inculpatul în mun. Chișinău bd. Decebal 91 ap.50, care inevitabil cunoștea despre data pronunțării deciziei instanței de apel.

Conform art.231 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului. La calcularea termenelor nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Așadar în speță, termenul de declarare a recursului conform art.422 Cod de procedură penală, a început să decurgă din 10 martie 2020 de la pronunțarea deciziei integrale, ultima zi pentru declararea recursului fiind 11 martie 2020, iar recursul ordinar declarat de partea vătămată Cebaniuc Evdochia a fost depus la 27 octombrie 2020 (conform ștampilei de pe plic), prin urmare, cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege.

În acest context instanța de recurs dispune inadmisibilitatea recursului ca fiind tardiv, aceasta nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din care motiv nu există temei de a se verifica legalitatea deciziei instanței de apel.

În sinteza celor stabilite supra, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către avocatul Găină Natalia în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat și cel declarat de către partea vătămată Cebaniuc Evdochia ca inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Găină Natalia în numele inculpatului Cebaniuc Evghenii și de către partea vătămată Cebaniuc Evdochia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Cebaniuc Evghenii xxxx*, de către avocatul Găină Natalia în numele inculpatului Cebaniuc Evghenii, ca fiind vădit neîntemeiat și de către partea vătămată Cebaniuc Evdochia, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena